

1915, altsaa om 4 Aar, for saa vidt denne Lov skulde blive gennemført inden den 1. April, men i § 1 staar der dog, at Kongen kan for et Tidsrum af 4 Aar udnævne en kgl. Kommissarius. Hvis der nu kommer et andet Styre forinden, saa sidder man der med en Guvernør eller Kommissarius, der er udnævnt paa 4 Aar; det er en Ting, som eventuelt burde ændres. Men skal der end ogsaa efter min bestemte Mening nogen Ventetid til, inden man kommer til at indrette Styret paa den Maade, der her tilsigtes, haaber jeg imidlertid — det maa jeg maaske udtale i denne Forbindelse —, at den højtærede Indenrigsminister ikke vil opsætte at fremsætte her for Rigsdagen et Forslag til den meget paatrængende Ændring af Lønnings- og Pensionsforholdene, som Embedsmændene i Administrationen baade deroppe og hernede have ventet paa saa længe og vel egentlig ogsaa i lange Tider have faaet Løfte paa skulde blive fremsat, men som vi hidtil ikke have set.

Vi ville altsaa fra vor Side med Glæde medvirke til, at Forslagets Tanke kan blive udført, men vi anse rigtignok den Vej, der er anvist her ved Lovforslagets Bestemmelser, for i Øjeblikket højst uheldig, og vi ønske Lovforslaget ændret i den Retning, jeg her har tilladt mig at udtale, og som jeg forstaar ogsaa falder noget sammen med de Udtalelser, der ere faldne fra anden Side i Dag.

Dinesen: Jeg kan begynde, som den ærede Taler, der nu satte sig, sluttede, med at ogsaa jeg anser det for rigtigt, at der medvirkes til Fremme af den foreliggende Sag, og at der arbejdes loyalt paa at overveje den paa en saadan Maade, at det bedst mulige Resultat kan naas. Hvad i øvrigt Sagens Enkeltheder angaar, kan jeg ikke tilbageholde en Beklagelse af, at vi nu ved flere Lejligheder have lavet Love om Grønland, hvoraf den eneste sikre Følge har været at bebyrde Budgettet med stigende Udgifter, hvad hele den grønlandske Administration angaar — det er desværre et Resultat, vi paa saa overordentlig mange Omraader opnaa. Jeg frygter for, at det er et Udslag af den Tilbøjelighed til Regereri, som i den senere Tid er gaaet videre og videre. Det vigtigste i saa Henseende vil være at overveje, om vi ikke kunne komme bort derfra. Jeg har siddet i de Tider, som blev nævnt af det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (Stauning), da Grønland gav et meget betydeligt Overskud.

Der var en enkelt Mand, der fik et stort og godt Navn ved den Maade, paa hvilken han greb ind i hele Grønlands Ledelse. Det var en i hele sin Færd meget jævn Mand. Det var Dr. Rink — han var ikke Døktor i Betydningen af Læge. Efterhaanden have vi ladet Administrationen vokse, lavet Love og bestræbt os for at skabe Ro i de grønlandske Forhold, men vi have naaet det modsatte. Udgifterne ere stegne, og Uroen er bleven større. I Anledning af de Bevægelser, der have været fremme sidste Sommer, har jeg samlet Aktstykkerne sammen, og jeg har ikke mindre end 5 Pjecer og en Række Avisartikler, der alle behandle Spørgsmaalet om Roen i Grønland, men de bære kun Vidnesbyrd om stigende Uro, ja, de kunne end ikke nøjes med at bekæmpe hinanden oppe paa Grønland, men rejse herved og føre Kampen indbyrdes her dels gennem Pjecer, dels i Avisartikler og dels i en Salude i Wivels Lokaler paa Vesterbro. Det er ikke noget godt Vidnesbyrd om den Administration, der er skabt enten paa det ene eller det andet Forhold, det er ikke alene ikke noget godt Vidnesbyrd for selve Administrationen, men neppe heller for Missionen, for de Mænd, i hvis Hænder det er lagt at skulle udøve den. Jeg kan ikke skønne, at det ser godt ud, at grønlandske Præster komme herved og udkæmpe deres Kampe for Offentligheden paa den Maade, de have gjort. Jeg skulde tro, at der findes Midler til i nogen Maade at standse dette.

Naar jeg udtaler mig for, at man bør fortsætte Arbejdet paa denne Sag, er det i første Linie af Hensyn til den nu snart udløbende Frist for Adskillelsen mellem Handelen og Administrationen. Dette Spørgsmaal kræver, som det blev udtalt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (P. Munch), at det bliver taget under Overvejelse, hvorledes man i nogen Maade i hvert Fald kunde komme til at forlænge denne Frist, da Sagen neppe er moden til, at Adskillelsen i dette Øjeblik kan foretages. Jeg mener ogsaa, at da det grønlandske Landsraad for første Gang skal holde Møde i Sommerens Løb, er der al Anledning til at faa dettes Forløb iagttaget paa en saadan Maade, at der ogsaa derigennem i nogen Maade kan hentes Vejledning med Hensyn til, hvorledes man i Fremtiden skal ordne Spørgsmaalene. For saa vidt det overhovedet kan blive muligt at hente en Vejledning fra, hvad dette Landsraad vil sige, vil det jo spille en ikke uvæsentlig Rolle, at der staar een eller